

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

Puente, Luis de la

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. XXXVIII. Hoc tempore profectus est Burgos, ac duabus personis suis
cognatis modum quendam vitae valde ordinatum tradidit

urn:nbn:de:hbz:466:1-43347

CAPUT XXXVIII.

HOC TEMPORE PROFECTVS
est Burgos ac duabus personis suis co-
gnatis modum quendam ut-
tae valde ordinatum
tradidit.

a 1. Reg. 15.
22.

V A M V I S P. Balthasar adeo
mortificatum haberet affe-
ctum ad suos cognatos, vt
nullo praetextu vellet illos ac-
cedere, vt suprà est dictum
pluris tamen faciebat a Obe-
dientiam, quam victimam (v.
ait Scriptura): obediendo enim mortificabat
sacrificabat proprium iudicium & voluntatem,
quod Sacrificium magis Deo placet, quam morti-
ficiatio non visitandi cognatos sponte assumpti,
cùm Superiores iustas ob causas subent contrari-
fieri. Quare hoc ipso tempore iussus ab Obedien-
tia profectus est Burgos, petente id Doctore D.
Ioanne Diecz-Moralio Salcedio, Archidiacoно,
Larano, & Canonico sanctae illius Ecclesie, ac
Censore sive Pro-Episcopo, Cardinalis Patieci-
ius ArchiEpiscopi, & postea Inquisitore Valli-
Oleti, qui habebat apud se D. Eduigam Aluarinum
eiusdem P. Balthassaris sororem, viduum, que fu-
rat vxor Fratris ipsius D. Ioannis, & alteram so-
rorem suam D. Elisabetham Salcediam, veramque
exemplaris virtutis, valdeque exercitatas in

Oran-
con-
cum
Nea-
rent
num
& pi-
data-
illuc-
funt,
dirig-
VI
tellip-
cap.
ratio-
de p-
con-
stier-
etas
que e-
rum
in q-
aliq-
cora-
sign-
tion
Red-
ipsa-
vita-
sic
S
ria-

Oratione, & pœnitentia; quas P. Balthassar serio constituit iuuare, vt in Oratione & familiaritate cum Deo, reliquisque virtutibus perficerentur. Ne autem quæ illis tunc dicebat obliuioni tradarent, scriptum reliquit ordinem, ac occupacionum totius diei distributionem adeò spiritualem, & piam, eiusque qualitatis personis accommodatam, vt operæ precium existauerim scriptum illud hic inserere, vt similes aliae eodem vti possint, & Confessarij ipſi intelligat, qua ratione sine dirigendæ, quæ cupiunt esse perfectæ.

Vr autem, quæ hic præscribentur, melius intelligantur, supponendum est: P. Balthassarem (vñ cap. 14. suprà est dictum) omnibus, quos circa Orationem instruebat, post peractas Meditationes de peccatis, & quatuor Nouissimis, consueuisse consulere, vt verò se traderent meditationi mysteriorum Dominicæ passionis, ob ingentes fructus ex eis prouenientes, ad feruentius perfectiusque exercendum dolorem peccatorum, sui ipsorum, mortificationem, amorem Dei, & proximorum virtutesq; omnes excellentiùs acquirendas, in quem finem eis inculcabat: ne existimetis, vos aliquid fecisse, donec Christum crucifixum in corde vestro gestetis, (vt in eodem loco suprà fuit significatum) per continua memoriam, cognitionem, amorem, & imitationem supremi huius Redemptoris; & virtutum heroicarum, quas in ipsa cruce exercuit. His præmissis, ordo orandi, vitamque instituendi, quem ipse illis præscripsit, sic habet.

Si atq; euigilaueris, reuoca in memoria mysterium, tunc meditandum: ne aliæ cogitationes

Ff

tationes

„rationes praeueniant, & cor effundant, & in Oratione distrahant. Ingressa locum Orationis aspergunt aqua benedicta, vertesque arenarium horologium in signum horae futurae Orationis; & uno, vel gemino passu, antequam genu flectas, subfites paulisper, cogitans, ad quem sis accessura, & cum eo agas; & mox inclinato capite, in testimonium reverentiae interioris ad maiestatem illam diuinam, flexisque genibus gratiam petes, vocationes tuas, verba, & opera ad eius diuinum obsequium dirigere dignet: interim perpende, quam deceat, creaturam, ut recte agat, totam a suo Creatore dependere, sine quo, & eius auxilio, nihil boni possit; nec vel unicam quidem cogitationem bonam etiam minimam habere.

Postea ita mysterio meditationis preparantem facies, quasi in ipso Oratorio, & antecullos tuos illud gereretur: cumque ut plurimum Meditationis argumentum futurum sit de mysterijs Passionis, haec erit ratio seruanda, ut primum ipsum Dominum ores, ut qui te suorum meritorum fructusque suorum cruciatuum participem facit: communicet etiam sanctas cogitationes, & sensa sua, ut de eius mysterijs recte cogites, & sentias, prout ipsis magis placebit, tibi que erit visus. Primum igitur cogita, quis ille sit, qui partitur: quod scilicet sit Deus. Deinde, quid patienter idque non tam mentis ratiocinatione considerans, quam oculorum mentis aspectu videns, qualiter contemptus, opprobria, cruciatusque sufficiat. Tertio eius patientiam in cruciatis sufficiendis aspicias; humilitatem in contemptibus; charitatem in odio, & inuidia hostium suorum tolerabitur: & ob-

& obstupescens, quod sic tractetur, interroga: infinitæ Maiestatis Domine, quis timor, quodue cōmodū facit te t̄alia pati? & mox animæ occurret interior responso: nec timor, quia sum Omnipotens; nec lucrū aut commodū, cum sim Deus, nec vlo indigeā extra mē, sed amor solus, quo te prosequor: Et in hoc verbo AMORIS cū magno senſu subsistes, donec anima sentiat, se prop̄sām & obstrictam ad ostendēdam Deo suo amorem eadem via, qua ipse suū ostendit: sustinendo scilicet, defertiones, contemptus, aliorum ingenia, & mores tuis contrarios; fel & alia, quæ tibi displicēt. Nam ad meditandū vtiliter, vtriq; attendendū est: considerationi scilicet mysteriorū, & proprietorū motū reformationi: cogitādo, quid poteris sustinere, q̄aliquo modo respondeat ijs, quæ sustinuit ipse Christus: excelsior n. orādi & proficiēdi scientia, plus in eo cōsistit; vt benē aliquid sustineas tequæ humilie: quā quod cōsolationes & solatia sētias.

In p̄cipuis festis haberi poterit de ipsorū mysterijs oratio: quod si fuerit dies cōmunionis p̄mittitur oratio de sanctissimo Sacramēto; vesperi autem, aut post gratiarum actionē, de ipsis festis.

In ariditate, obscuritate, aut cordis duritie, & in quocunq; alio interno impedimēto, cogita, tua peccata ibi se inserere: quæ si non agnoueris ex ea parte, qua Deum offenderunt: agnosce ex duritie, & impedimento, quod tibi reliquerunt; humiliare, dicasq; Deo: hæc, Domine, meæ semētis est messis, hic præteriorū meorū annorū fructus: siquidē impedimētū hoc à peccatis meis procedit, quibus te irritavi; q̄ neq; tu mihi fuisti proximus: neq; ego tibi debui. Doleo, ac pœnitet me:

ff 2

& vel-

„ & vellem lacrymas , sensumque eorum habere,
 „ qui tibi maximè placuerunt ; sed qua parte poena
 „ est, & punitio eorum , à te ita constituta , gaudet
 „ ego: ut qui talia fecit , ita illa luat . Perduretes,
 „ quām diutibi placuerit , etiam per totam vitam ,
 „ quæ extendatur , ad mille annos . Et quoniam Deus
 „ in suis est creaturis , illis in suis locis manentibus ,
 „ si te noueris benè humiliare , poenamque , quam
 „ ipse mittit , libenter suscipere : magnam fuentes
 „ quietem , & solatum . Quod si voti fies compo-
 „ perges , quā te Deus deducet ; sin minus hanc hu-
 „ miliationis & fiduciae viam tenebis , quæ tutissi-
 „ ma est .

„ QVOTIDIE quadrantem minimum horz-
 „ etioni tribues spirituali libelli de imitatione
 „ Christi , aut pij alterius ; per quadrantem item in-
 „ tequam incumbas , conscientiæ tuæ examen in-
 „ tues ; præscribas tibi certum tempus incumbendi ,
 „ & surgendi ; imminuendo vespertinas occupa-
 „ tiones , quō recipias tempestivè . Octauo qua-
 „ que die confitearis & communica ; & aliquando
 „ etiam intra septimanam cum approbatione tri-
 „ Confessarij : cuius iudicium tam in hoc quām alij
 „ quotidianis poenitentijs sequeris ; & præfates
 „ cuicunque alteri deuotioni , aut seueritati pro-
 „ pria tua voluntate assumptæ : sic enim Deo magis
 „ placebis , tutiusque progredieris ; scribesque min-
 „ singulis mensibus , quomodo in histibz succedat
 „ primū de sanitate ; deinde de interna tua recol-
 „ lectione ; tertio de lectione ; quartò de confes-
 „ sione , & communione ; quintò , an aliquam habeas
 „ calamitatem aut molestiam , quæ te exerceat ; aut
 „ recens beneficium , & solatum , quod extimuleret .

HANC

HANC viuendi formam reliquit Sorori, & eius sociæ, non solum scriptam, sed animabus etiā impressam: tanto enim spiritus feroe eas allaquebatur; vt, quamdiu eum audiebant, lacrymas semper funderent ex deuotionis igne, quem intus sentiebant, allocutus sum ego aliquoties Inquisitoris sororem, quæ diu in hac ciuitate manst, & aduerti, plurimum eam in virtute profecisse. Fuit singularis in magnis pœnitentijs ciliciorum, flagellationum, & iejuniorum, quatuor diebus in septimana & sæpe in pane & aqua; nunquam in lecto iacebat, & integras sæpe noctes transigebat in oratione. Nihil in libro S. Catharinæ Senensis, cui valde erat addicta, legebat, quod attineret ad pœnitentiam & asperitatem, quod ipsa non vellet executioni mandare. Undecim annos ante mortem obstrinxerat se voto gestandi ferream catenam corpori accinctam, die, noctuq;. Et cum ex continua eius gestatione ulcus quoddam fuisset factum, balsamo sibi medebatur: & quamuis morbus, ex quo obiit, quatuor mensibus durauerit: nunquam tamē catenam depositit, nisi biduo ante mortem: ne, cum ferali amictu induenda esset, aduenteretur illam habuisse. Admirabilem ostendit in prolixo illo morbo patientiam, & per multos annos in dentium doloribus: ita vt nullus de his doloribus, aut quod aliquid sibi deesset conquerentem audiret; sed semper vultum serenum, læcumque ostenderet; vt pote, quæ semper esset, quasi in oratione. Et sic tandem vitam suam sanctè finiuit, præmiumque obtinuit, quod

pia Sancti P. Balthassaris monita
fuisset secuta.

Ff 3

CAPUT